

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Mare Coratge

1 De què va? Una mare i la seva filla de 6 anys embarquen a Berlín amb el taüt del marit mort d'accident, però durant el vol la nena desapareix...

2 Com va? Molt Jodie Foster, actriu del morro fort que quan li toquen els fills s'abraona com lleona malferida. La història de la mare traumatitzada per la mort accidental, suïcidi?, del marit, és un mil·límetrat relat d'angoixa i d'acció graduals. Reconverteix el

públic pacient de la sala en un dels 432 acoquinats passatgers del vol Berlín-Nova York. Claustrofòbic i trampos, el film juga de manera fraudulenta amb l'espectador. Facilita claus objectives i imatges subjectives per a

treure l'entrellaç de la qüestió: on comença la realitat i on acaba la ficció? L'ambigüitat és servida. A més, l'acció dramàtica s'apunta a la reivindicació de la dona com a personatge capaç d'irreprotxable professionalitat –la Foster interpreta una dona enginyer aeronaval-, alhora que heroïna coratjosa, sola contra tots, per tal de defensar els seus i solventar situacions adverses. Un succés intrigant que a l'Alfred Hitchcock de *Estranys en un tren* li hauria encantat manipular. Amb

apunts de racisme viscerals i malícies femenines, la sessió discorre amb puntual eficàcia narrativa.

3 I va: per a fans de la Foster i masoquistes amb pànic a situacions adrenalítics.

*Plan de vuelo:
desaparecida*

*Director: Robert Schwentke.
Intèrprets: Jordi Foster, Peter Sarsgaard, Sean Bean, Greta Scachi.
EUA, 2004. 99 minuts. Lauren.*